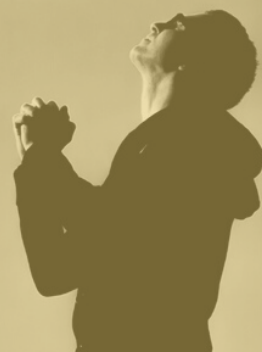

ČAKANIE NA OTCOVO ZASLÚBENIE

...prikazoval im, aby neodchádzali z Jeruzalema, ale aby čakali zaslúbenie Otcovo. (Skutky 1:4)

Spomínajúc Simeona a Annu a svätých v Jeruzaleme počas Kristovho narodenia sme videli, že povolanie čakať nie je menej urgentné teraz, ako bolo vtedy; aj keď vykúpenie, na ktoré oni čakali, už prišlo. Čakáme, aby sa v nás plne zjavilo to, čo prišlo k nim, ale čomu mohli len veľmi málo rozumieť.

V určitom zmysle naplnenie tohto zaslúbenia nikdy nemôže prísť znovu tak ako na Letnice. V inom zmysle potrebujeme **každodenne čakať na Otca**, aby svoje zaslúbenie naplnil v nás – tak hlboko reálne, ako sa to stalo u prvých učeníkov.

Svätý Duch nie je odlišnou osobou od Otca v tom zmysle, ako sú na zemi od seba odlišné dve osoby. Otec a Duch nie sú od seba nikdy oddelení, či vzdialení. Otec je vždy v Duchu; Duch nerobí nič iné, len to, čo Otec robí v Ňom. Každú chvíľu ten istý Duch, ktorý je v nás, je i v Bohu a ten, kto je najviac naplnený Duchom je prvým, ktorý bude čakať na Boha najväššie,

aby naplnil Svoje zaslúbenia a posilnil ho mocne na vnútornom človeku skrze Svojho Ducha. Duch v nás nie je mocou, ktorá nám je daná k dispozícii. Duch nie je ani nezávislou mocou, ktorá by jednala mimo Otca a Syna. **Duch je reálnou, živou prítomnosťou a mocou Otca** pracujúceho v nás.

Preto ten, kto vie, že Duch je v ňom, čaká na Otca, aby plne zjavil Ducha, ktorý v nás prebýva a dáva nám Svoju prítomnosť prežívať čoraz viac a v plnosti. Vidíme to na apoštoloch. Na Letnice boli naplnení Duchom. Keď sa vrátili z Veľrady, kde im zakázali kázať; modlili sa o smeľosť hovoriť v Jeho Mene, pretože nové naplnenie Duchom Svätým bolo Otcovým naplnením Jeho zaslúbenia.

V Samárii sa mnohí obrátili vďaka Slovu a celé mesto bolo naplnené radosťou. Na modlitbu apoštolov Otec znovu naplnil zaslúbenie

o Duchu Svätom. Podobne, keď hovoril o spoločnosti, ktorá čakala v jeho dome, Kornélius Petrovi povedal: **A tak teraz sme tu my všetci pred tvárou Božou (Skutky 10:33).** Rovnako i v Skutkoch 13 sa po modlitbe a pôste naplnilo zaslúbenie Otcovo a Duch povedal: **Nože mi oddeľte Barnabáša a Saula k dielu, ku ktorému som ich povolal (Skutky 13:2).**

V Efežanoch rovnako nachádzame Pavla, ako sa modlí za tých, ktorí boli zapečatení Duchom, aby im Boh dal Ducha osvietenia (Ef 1:18). A neskôr sa Pavol modlil, aby im **ráčil dať podľa bohatstva svojej slávy, skrze svojho Ducha, mocou zosilniť na vnútornom človekovi (Efezským 3:16).**

Duch, zoslaný na Letnice, nebol bytosťou, ktorá by sklamala Boha v nebi, takže Ho Boh poslal z neba na zem. Boh nedáva a nemôže nič dať takýmto spôsobom. Keď dáva milosť, alebo silu, či život, dáva to tak, že **dá Seba Samého**, ktorý tie veci robí; všetko je to od Neho neoddeliteľné.

A ešte viac je to neoddeliteľné od Svätého Ducha. **On je Boh** – prítomný a konajúci v nás – skutočne je tu a môžeme sa na to naplno spoľahnúť, keď Ho chválime za to, čo máme a keď čakáme na zaslúbenie Otcovo, aby bolo ešte mocnejšie naplnené.

Aký nový význam a prísľub to dáva nášmu životu čakania! Učí nás to zotrvať na tom mieste, kde zostávali učenici pri podnoží trónu. Pripomína nám to, že akokoľvek boli bezmocní,

aby čelili svojim nepriateľom, alebo kázali svojim nepriateľom pred tým, ako prijali moc, aj my rovnako potrebujeme tú moc. Dokážeme byť silní v živote viery, či v pôsobení lásky jedine tak, že sme v priamej komunikácii s Bohom a Kristom; **so životom Ducha v nás.**

Dáva nám to istotu, že všemohúci **Boh v nás vypôsobí moc skrze osláveného Krista**, ktorá dokáže vykonať neočakávané a nemožné veci. Čo bude nemožné pre Cirkev, aby dosiahla, keď sa jej jednotliví členovia naučia žiť svoje životy čakajúc na Boha!

Obetujúc seba, i všetko zo sveta, v ohni lásky, sa v úplnej zhode zjednotia v čakaní na Otcovo zaslúbenie, tak slávne už raz naplnené, avšak ešte stále nie plne uskutočnené.

Podťe a budme všetci neustále v prítomnosti neuchopiteľnej veľkosti tejto vyhliadky – Otec čaká, aby naplnil Cirkev Svätým Duchom. Nech každý jeden z nás povie: **„On je ochotný naplniť mňa!“**

V takejto viere môže na tvoju dušu prísť tichosť a svätá bázeň, keď budeš čakať mlčky, aby si to všetko prijal. Nech sa život stane hlbokou radosťou v nádeji naplnenia Otcovho zaslúbenia.

*len očakávaj mlčky,
moja duša, na Boha!*